शङ्का वितर्कणीया भूरनृपा राजशून्या लघुत्वं राज्यप्रार्थनरूपं नीचकर्म्म केकय्युपज्ञं केकय्याः सकाशात् प्रथमत उपलब्धं नान्यतः केनापि दृष्टमित्यर्थः उपज्ञायत इत्युपज्ञा क्विप्। उपज्ञोपक्रमान्तश्च तदादिप्रकाशने इत्यमरवचनात् नपुंसकत्वं लिङ्गस्य लोकाश्रयत्वात् वक्तनर्थं वहवोऽनर्था दोषा यत्र तत्तथा वत इति खेदे ॥३१॥

नैतन्मतं मत्कमिति ब्रुवाणः सहस्रशोऽसौ शपथानशप्यत्। उद्वाश्यमानः पितरं सरामं लुव्यन् सशोको भुवि रोरुदावान् ॥३२॥

नैतत्। यदेतत्केकय्यनुष्ठितं मतमभिप्रायः न मत्कृतन्तत् नाह जं०म०
मस्य ग्रामणीर्न प्रभुरिति अस्मच्छब्दात् एषां ग्रामणीरिति कन् प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति मपर्य्यन्तस्य मादेशः नास्मन्मतादनुष्ठितमनयेत्यर्थः इत्येवं ब्रुवाणः सहस्रशो वहुवारानसौ भरतः शपथान् सम्प्रत्ययकारणवचनानि अशप्यत् कृतवान् अनेकार्थत्वाद्धातूनां शपेर्दैवादिकस्य उभयपदिनो लुङि रूपम् उद्वाश्यमानः आक्रयन् वाशृशब्दे दैवादिकः अनुदात्तेत् पितरं सरामं हा तात हा रामेति लुव्यन् भुवि लुठन् लुटविलोडने दैवादिकः परस्मैपदी सशोक इति शाब्यपरिहारार्थम् रोरुदावान् अत्यर्थं रोदनं कुर्व्वन् यङन्तात् अःप्रत्ययादित्यकारः अतो लोपः यस्य हलः स्त्रियामतष्टाप् सा विद्यते यस्येति मतुप् ॥ ३२ ॥

स्वदोषं परिहरन्नाह। नैतदित्यादि। यदेतत् केकय्या कृतं भ०